

mærksomhed paa, hvad Chefen for Borgervæbningen har udtalt specielt med Hensyn til dette Corps. Man maa vel indrømme, at Livjægerchoret nu bestaaer af Medlemmer, hvem Forpligtelse allerede tidligere paahvilede til at træde ind i Borgervæbningen, men paa den anden Side vil jeg bede det ærede Thing om, tydeligt at tænke sig et Chor at hende paa den Maade, som man her har forestillet sig Livjægerchoret.

Jeg vil bede Thinget tænke sig tilbage til 1807, tænke sig Choret's hæderlige Historie, tænke sig, at det nu til Martsmaaned skulde høitideligholde sit 50 Aars Jubilæum, — og jeg tør da idetmindste være vis paa, at man ikke vil finde en Hende for at være dette Corps værdig.

Der staaer endnu kun to Ting tilbage for mig at berøre. Det Ene er Udkastets § 34, saaledes som Udvalget har foreslaaet den forandret med Hensyn til Udgifternes Udredelse til Borgervæbningen. Her have vi foreslaaet, at Paragraphen maatte komme til at lyde saaledes: „Til Udgifterne ved Borgervæbningen bliver af Kjøbenhavns Commune at udrede indtil et Beløb af 12,000 Rbd.; dog i intet Tilfælde mere end den halve Deel af det samlede Udgiftsbeløb. Det Dvrige vil, i Betragtning af den Forpligtelse, der paahviler Væbningen til i paakommende Tilfælde at bidrage til Hovedstadens Forsvar, være at udrede af Finantskassen“. Udkastet derimod har ikke bestemt nogen Sum. Af Motiverne derimod seer man, at det har været Meningen, at Finantskassen skal udrede en vis normeret Sum og Budgettet for Borgervæbningen forelægges Communalbestyrelsen til Approbation. Finantserne skulle altsaa udrede en vis normeret Sum og Borgervæbningen eller Staden det Dvrige. Med Hensyn dertil skal jeg tillade mig at bemærke følgende: At Staden's Bidrag til Væbningen ikke skulde udgjøre mere end 12,000 Rbd., det ligger umiddelbart i Pl. af 11te Februar

1803 § 23 sfr. § 24 og Reglement 1ste Juni 1808 § 37. Naar det derimod er blevet erindret, at der i Reglementet kun er givet Tilfagn om Tilskud af, hvad der videre kunde behøves til de aarligt reglementerede Lønninger, saa maa det for det Første bemærkes, at det var forudsat, at de øvrige Udgifter kunde udredes af det særlige Fond, som blev dannet af Frikjøbelsessummen m. v. og dernæst, at, forsaavidt noget Saadant ikke lod sig gjøre, saa maatte det, som udfordredes, tages af den samme Kasse, som Lønningerne toges af, og hvortil 12000 Rbd. var hele det Bidrag, Staden ved Skat skulde udrede. Men ved Tilfølgereglementet af 25de Novbr. 1825 § 12 er det desuden bestemt, at det man indvandt ved de Besparselser, Reglementet havde befalet, naar det havde naaet et saadant Beløb, at man kunde undvære de der omhandlede Indtrædelses- og Avancementspenge, skulde tjene til at formindste Borgervæbningskatten, men derimod ikke Tilskuddet af Kongens Kasse. Naar det i Udkastets Motiver er paaberaabt, at Borgervæbningskatten ved den aarlige Regulation af Communeafgifterne er anset til et noget større og derhos foranderligt Beløb, maa det bemærkes, at det aarlige Tillæg indtil 1844 kun har bestaaet i Indcasationsudgifter, og det er Udgifter, som naturligtvis maatte bestrides af Kommunen, som til Borgervæbnings Brug havde at udbetale Finantserne 12,000 Rbd. Først i 1844 er der skeet en Forøgelse i denne Borgervæbningskat, som var grundet derpaa, at Communalbestyrelsen — for at fremvirke ikke blot den øieblikkelige Ophævelse af bemeldte Avancements- og Indtrædelsespenge, men ogsaa af nogle andre Pengebidrag, som vare særligt paalagte Borgervæbnings Medlemmer, — havde foreslaaet, at Afgangen ialfsald maatte dækkes ved en Forøgelse af Borgervæbningskatten saalænge indtil det Fornødne var tilveiebragt ved de Besparselser, der vare bestemte ved Pl. af 18de April 1843 § 11.